

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.294/2015/6.szám

A Kúria a személyesen eljáró felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes ellen társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata iránt a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. január 13. napján hozott 6.M. 525/2014/4. számú jogerős ítélet ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M. 525/2014/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült illetéket a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

Felperes 2007. március 1. napjától rokkantsági járadékban részesült. Az alperes a felperes rokkantsági járadékát a 2014. április 1. napján kelt ... számú határozatával 2014. június 1. napjától megszüntette a rokkantsági járadékról szóló 83/1987. (XII.27.) MT rendelet (továbbiakban: MT r.) 1. § (1) és (3) bekezdése, valamint 3. §-a alapján tekintettel arra, hogy az elsőfokú szakértői bizottság szakhatósági állásfoglalása szerint a felperes egészségkárosodásának mértéke 60%, ami nem érte el az MT rendeletben meghatározott 80%-os mértéket.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság a 2014. június 16. napján kelt ... számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta arra figyelemmel, hogy a másodfokú szakértői bizottság szakhatósági állásfoglalása is 60%-osnak értékelte felperes egészségkárosodásának mértékét.

A felperes kereseti kérelmében a társadalombiztosítási szervek határozatainak hatályon kívül helyezését kérte. A felperes álláspontja szerint az alperes jogsértően szüntette meg rokkantsági járadékát, a felülvizsgálata indokolatlan volt. Hivatkozott arra,

hogy a 25. életévének betöltését megelőző időponttól, 2005. október 1. napjától kezdődően 100%-os mértékű a munkaképesség-csökkenése és teljesen munkaképtelen. Másodlagosan vitatta, hogy egészségkárosodásának mértéke ne érné el a jogszabály által megkívánt 80%-os mértéket, mivel állapotában a korábbiakhoz képest javulás nem következett be. Alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte határozataiban foglalt jogi és ténybeli indokait fenntartva.

A Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a másodfokú társadalombiztosítási határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatállyal hatályon kívül helyezte. Megállapította a bíróság, hogy a felperes rokkantsági járadéka megállapításakor az MT r. hatálya alá tartozott, ez alól utóbb nem került ki; 25. életéve betöltése előtt munkaképtelenné vált, részére nyugellátást, baleseti nyugellátást nem állapítottak meg. Az MT r. 1. § (1) bekezdése a jogosultságot az igénylő meghatározott életkor (25. életév) előtt bekövetkezett teljes munkaképtelenséghez, másrészt a nyugellátásra való jogosultság hiányához kötötte. A felperes rendelkezett a rokkantsági járadék megállapításához szükséges feltételekkel annak megállapításakor és az MT r.-ben meghatározott kizáró feltételek közül egyik sem következett be. A felperes jogosultságát a 25. életévét követően a bekövetkezett állapotjavulás nem befolyásolta, ezért az ellátás megszüntetésére az MT r. 1. § (1) bekezdés 1. fordulatában írt feltétel hiánya miatt nem kerülhetett sor.

A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, annak hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását kérte az MT r. 1. § (1) bekezdése, 2. § (2) bekezdése, 3. §-a megsértését állítva. Álláspontja szerint a rokkantsági járadék - hasonlóan a többi egészségkárosodáson alapuló ellátáshoz - meghatározott egészségkárosodás fennállása esetén folyósítható. A jogszabály tartalmával ellentétes, ha a jogosultság az egészségkárosodásban bekövetkezett javulás ellenére fennáll. Hivatkozott arra az alperes, hogy a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (továbbiakban: Tny.) 72. §-a, 64. § (8) bekezdése, 76. §-a, a Tny. VII. fejezetében találhatóak, amelyek alapján - amennyiben a rehabilitációs szerv az esedékes felülvizsgálat időpontját a szakhatósági állásfoglalásban előírja - a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a felülvizsgálatról nem tekinthet el. Ez a rendelkezés az MT r. 3. §-ára figyelemmel a rokkantsági járadékban részesülő személyek esetében is alkalmazható. Alperes érvelése szerint azzal, hogy a szakhatóságként eljáró rehabilitációs szakértő szerv 80% alatt értékelte a felperes egészségkárosodásának mértékét, a rokkantsági járadékra jogosultsága megszűnt, tehát a rokkantsági járadékát meg kellett szüntetni. Mindezek alapján alperes nem sértett jogszabályt, amikor a felperest hivatalból felülvizsgáltatta és a

felülvizsgálat eredményeként a részére folyósított rokkantsági járadékot megszüntette.

Alperes hivatkozott arra, hogy jogértelmezését a Kúria (Legfelsőbb Bíróság) MfvK.IV.10.032/2008/4. számú ítélete is alátámasztja, amely az alperes korábbi gyakorlatát jogszerűnek találta. Ezzel ellentétes értelmezést tartalmaz az Mfv.III.10.589/2011/6. számú ítélet, amely a korábbi (2008.) ítéletben foglaltaktól való eltérés miatt a jogalkalmazást elbizonytalanította.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos az alábbiak szerint.

A Kúria a munkaügyi bíróság által is felhívott, de több korábbi határozatában (Mfv.III.10.589/2011/6., Mfv.III.10.676/2014/4., Mfv.III.10.012/2014/6.) rámutatott arra, hogy a rokkantsági járadék ellátásra való jogosultsághoz a jogalkotó - a Tny-ben szabályozott, egészségkárosodáson alapuló, rokkantsághoz kötött nyugellátásokkal szemben - többletfeltételként a munkaképtelenség, 2008. január 1-től a munkaképtelenség vagy 80%-os egészségkárosodás meghatározott életkor előtti bekövetkeztét kívánja meg. Jelen esetben ezt a feltételt a felperes későbbi, 2014-ben történt felülvizsgálati eredménye nem befolyásolta, ezért a járadék megszüntetésére az MT r. 1. § (1) bekezdése első fordulatóban foglalt feltétel hiányára hivatkozással nem kerülhetett sor.

Helyesen járt el a munkaügyi bíróság, amikor az MT r. 1. § (1) bekezdésében rögzített feltételeket értelmezve arra a következtetésre jutott, hogy a teljes munkaképtelenség és a 80%-os mértékű egészségkárosodás két különböző, egymással össze nem függő feltételként értelmezhető.

Miután a 2008. január 1. napjától hatályos jogszabályi rendelkezés nem határozta meg a munkaképtelenség egészségkárosodásban megnyilvánuló százalékos mértékét, ezért az MT r. 1. § (1) bekezdésében rögzített „illetve” kötőszó kizárólag a vagylagosság kifejezésképpen értelmezhető. Ennek megfelelően a 2008. január 1. napjától hatályos MT r. 1. § (1) bekezdésének helyes értelme szerint a rokkantsági járadékra az igénylő nemcsak akkor válhat jogosulttá, amennyiben 80%-os vagy azt meghaladó mértékű egészségkárosodást szenvedett, hanem az egészségkárosodási mértéktől függetlenül abban az esetben is, amennyiben az igénylő teljes munkaképtelensége megállapítható.

A munkaügyi bíróság jogértelmezése megegyezik az

Mfv.III.10.664/2008/5. számú, az Mfv.III.10.022/2013. számú, valamint az Mfv.III.10.589/2011. számú ítéletben foglaltakkal, amelytől a Kúria eltérni nem kíván.

Az eljárás során az nem volt vitatott, hogy az egészségkárosodási mérték, amennyiben a szakértői bizottságok azt előírják, felülvizsgálható.

Mindezekre figyelemmel a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben felhívott jogszabályt nem sértette, ezért azt a Kúria a Pp. 274. § (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A felperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért a Kúria e tárgyban mellőzte a határozathozatalt (Pp. 78. § (2) bekezdés).

A felülvizsgálati eljárás illetékét a Tny. 81. §-a alapján a magyar állam viseli.

Budapest, 2015. október 19.

Dr. Zanathy János sk. tanácselnök, Dr. Farkas Katalin sk. előadó
bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő